

יומא (פ):

אמר ריש לקיש: גדולה תשובה, שזדונות נעשות לו כשגגות, שנאמר +הושע יד+ שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך. הא עון מזיד הוא, וקא קרי ליה מכשול. איני? והאמר ריש לקיש: גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכויות, שנאמר +יחזקאל לג+ ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם (חיה) +מסורת הש"ס: [הוא]+ יחיה! - לא קשיא; כאן - מאהבה, כאן - מיראה.

רמב"ן שמות פרק כ

ובמדרשו של רבי נחוניא בן הקנה (ספר הבהיר אות קפב) הזכירו עוד סוד גדול בזכור ושמור, ועל הכלל תהיה הזכירה ביום והשמירה בלילה, וזהו מאמר החכמים (ב"ק לב ב) שאומרים בערב שבת באי כלה באי כלה, באו ונצא לקראת שבת מלכה כלה, ויקראו לברכת היום קדושה רבא (פסחים קו א) שהוא הקדוש הגדול, ותבין זה. ואמת הוא ג"כ כי מדת זכור רמזו במצות עשה, והוא היוצא ממדת האהבה והוא למדת הרחמים, כי העושה מצות אדוניו אהוב לו ואדוניו מרחם עליו, ומדת שמור במצות לא תעשה, והוא למדת הדין ויוצא ממדת היראה, כי הנשמר מעשות דבר הרע בעיני אדוניו ירא אותו, ולכן מצות עשה גדולה ממצות לא תעשה, כמו שהאבהה גדולה מהיראה, כי המקיים ועושה בגופו ובממונו רצון אדוניו הוא גדול מהנשמר מעשות הרע בעיניו, ולכך אמרו דאתי עשה ודחי לא תעשה, ומפני זה יהיה העונש במצות לא תעשה גדול ועושיין בו דין כגון מלקות ומיתה, ואין עושיין בו דין במצות עשה כלל אלא במורדין, כמו לולב וציצית איני עושה, סוכה איני עושה, שסנהדרין היו מכין אותו עד שיקבל עליו לעשות או עד שתצא נפשו:

יבמות (ז):

ה"ק: מה אני מקיים +שמות ל"א+ מחלליה מות יומת? בשאר מלאכות חוץ מיתת ב"ד, אבל מיתת ב"ד דחי שבת, דאתי עשה ודחי ל"ת; הדר אמר: אימר דאמרינן דאתי עשה ודחי לא תעשה - לא תעשה גרידא, ל"ת שיש בו כרת מי שמעת ליה דדחי? הדר אמר: אטו עשה דוחה את ל"ת, לאו לא תעשה חמור מיניה? וקאתי עשה ודחי ליה, מה לי חומרא זוטא, ומה לי חומרא רבה?

ברכות (טו):

תני רב עובדיה קמיה דרבא: ולמדתם - שיהא למודך תם, שיתן ריוח בין הדבקים. עני רבא בתריה: כגון על לבבך, על לבבכם, בכל לבבך, בכל לבבכם, עשב בשדך, ואבדתם מהרה, הכנף פתיל, אתכם מארץ. אמר רבי חמא ברבי חנינא: כל הקורא קריאת שמע ומדקדק באותיותיה - מצננין לו גיהנם, שנאמר: +תהלים ס"ה+ בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון, אל תקרי בפרש, אל תקרי בצלמון אלא בצלמות.

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק א הלכה טז

אע"פ שאין לוקין על לאוין אלו מפני שאין בהן מעשה חמורים הם שכל המאבד נפש אחת מישראל כאילו אבד כל העולם כולו וכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים כל העולם כולו.

קידושין (ל):

אמר רב ספרא משום ר' יהושע בן חנניא, מאי דכתיב: +דברים ו+ ושנתם לבניך? אל תקרי ושנתם אלא ושלשתם, לעולם ישלש אדם שנתיו, שלישי במקרא, שלישי במשנה, שלישי בתלמוד